

พระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ. ๒๕๕๑

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กรมควบคุมโรค

พระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑^(๑) พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องดื่มแอลกอฮอล์”^(๒) หมายความว่า วัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์
ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้ว
สามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินศูนย์จุดห้าดีกรี ยา
ผลิตภัณฑ์สมุนไพร วัตถุออกฤทธิ์ และยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนก่อให้เกิด
ผลเสียต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ โดยการดื่มนั้นมีลักษณะที่ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น และเมื่อหยุดดื่มจะมี
อาการแสดงของการขาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร่างกาย

“ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์”^(๓) หมายความว่า บุคคลซึ่งมีพฤติกรรม
บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพทางร่างกาย จิตใจ หรือสังคม หรือเป็นอุปสรรคต่อ
การทำงานที่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งควรได้รับการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพ

“ขาย” หมายความว่า รวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

(๑) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ / ตอนที่ ๓๓ ก / ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

(๒) มาตรา ๓ นิยามคำว่า “เครื่องดื่มแอลกอฮอล์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓) มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสารการตลาด

“การสื่อสารการตลาด”^(๔) หมายความว่า การกระทำในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้าหรือบริการ หรือสร้างภาพลักษณ์ ซึ่งรวมถึงการประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ และการตลาดแบบตรง

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจกหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับสินค้า หรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้าและหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

“การจัดเลี้ยงตามประเพณี”^(๕) หมายความว่า การจัดเลี้ยงที่นิยมถือปฏิบัติสืบต่อกันมาอย่างสม่ำเสมอและโดยปกติจะมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

“คณะกรรมการควบคุม” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

มาตรา ๕^(๖) ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

^(๔) มาตรา ๓ นิยามคำว่า “การสื่อสารการตลาด” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๕) มาตรา ๓ นิยามคำว่า “การจัดเลี้ยงตามประเพณี” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๖) มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเอ็ดคน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และเลขาธิการสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการ และให้อธิบดีและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการที่มีหน้าที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

(๒) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ด้านละหนึ่งคน

การเลือกและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของที่ปรึกษาตาม (๒) และ (๓) โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘^(๗) คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านภาษีหรือด้านต่าง ๆ ตลอดจนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

^(๗) มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒) เสนอยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๓) ติดตามประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานตาม (๑) และ (๒) รวมทั้งการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๑๐^(๘) ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบสามคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๔) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๕) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

(๖) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ด้านการผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวนหนึ่งคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรดังกล่าวตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๗) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดการบริโภคหรือผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชน

^(๘) มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

หรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค สุขภาพ หรือสาธารณสุข และด้านการศึกษาหรือวัฒนธรรม ด้านละหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการแพทย์ จิตวิทยา การสาธารณสุข หรือการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านเศรษฐศาสตร์หรือนิติศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ และด้านกฎหมายหรือสังคมศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน

ให้อธิบดีและอธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้อำนาจการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๑^(๙) กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๖) (๗) และ (๘) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือมีส่วนได้เสียในกิจการเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่เป็นกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๖)

(๗) ไม่เป็นผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๑๒^(๑๐) กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๖) (๗) และ (๘) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓^(๑๑) นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

^(๙) มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๑๐) มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๑๑) มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันและในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการควบคุมประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๑๔^(๑๒) ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๖) (๗) และ (๘) ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๖) (๗) และ (๘) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๕^(๑๓) การประชุมคณะกรรมการควบคุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สามเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สามไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการควบคุมอย่างน้อยปีละสองครั้ง

มาตรา ๑๕/๑^(๑๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาให้แจ้งให้ที่ประชุมทราบ และให้กรรมการผู้นั้นชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุม แล้วต้องออกจากที่ประชุม โดยจะมีมติในเรื่องนั้นมิได้ การลงมติในเรื่องดังกล่าวให้กระทำโดยลับ

การแจ้งและการพิจารณาความมีส่วนได้เสียของกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

มาตรา ๑๖^(๑๕) คณะกรรมการควบคุมมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนออนโยบาย แผนงาน และมาตรการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ด้านภาษี หรือด้านต่าง ๆ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและลดผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ

(๒) เสนอยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ

(๑๒) มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑๓) มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑๔) มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑๕) มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓) ออกประกาศหรือระเบียบหรือให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้มีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณ หรือจัดหาแหล่งเงินที่เหมาะสมและจำเป็น รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านอื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในการดำเนินการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) พิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดใช้อำนาจดำเนินการตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุม โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือกรอบการใช้อำนาจให้ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเสนอให้มีการมอบหมายหรือไม่

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การรับฟังความคิดเห็นของผู้อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดตาม (๖)

(๘) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๙) จัดให้มีหรือส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไปให้เข้าใจถึงโทษและพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๑๐) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด เพื่อให้ปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัตินี้ และการได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตาม (๖) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าว แล้วรายงานผลต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๒) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งและการฝึกอบรมอาสาสมัครตามมาตรา ๒๕ (๗)

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๗^(๑๖) คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๕/๑ มาใช้บังคับกับวาระการดำรงตำแหน่งและการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘^(๑๗) ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบสี่คน ได้แก่ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ศึกษาธิการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานการจราจรและขนส่ง ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ และผู้อำนวยการ

(๔) ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมหรือคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสาธารณสุข และด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้ำนวยการสำนักอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ ในกรณีนี้ ผู้ำนวยการสำนักอนามัยจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักอนามัยไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๙^(๑๘) ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ

(๒) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบคน ได้แก่ อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด และผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด

(๔) ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

(๕) กรรมการโดยตำแหน่งซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ได้แก่ สรรพสามิตพื้นที่ จำนวนหนึ่งคน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัด จังหวัดละไม่เกินสามคน

(๖) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมหรือคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสาธารณสุข และด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

(๑๖) มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑๗) มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑๘) มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ในการนี้ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๒๐^(๑๙) ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทน และการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑^(๒๐) ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๕/๑ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์จังหวัดด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒^(๒๑) คณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์จังหวัด มีหน้าที่และอำนาจในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุม

(๒) ดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุม ตามมาตรา ๑๖ (๖) ตลอดจนดำเนินการให้มีแผนงานในระดับจังหวัดเพื่อการดำเนินการดังกล่าว

(๓) ดำเนินการเพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันและลดผลกระทบจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์

(๕) กำหนดแนวทางปฏิบัติในการลดและเลิกการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รวมถึงเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์

(๖) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์

(๗) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินมาตรการและการบังคับใช้กฎหมาย แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

(๑๙) มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒๐) มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒๑) มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๒๒/๑^(๒๒) ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์จังหวัด อาจเสนอต่อคณะกรรมการควบคุม เพื่อพิจารณามอบหมายให้ใช้อำนาจดำเนินการตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ควบคุมก็ได้ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือกรอบการใช้อำนาจที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

มาตรา ๒๒/๒^(๒๓) ในการใช้อำนาจดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ควบคุมตามมาตรา ๑๖ (๖) คณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการ ควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์จังหวัด ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากการ ดำเนินการดังกล่าวก่อนการดำเนินการด้วย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การรับฟังความคิดเห็นให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการควบคุมกำหนด

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและอนุกรรมการเป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๔ ให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์” ขึ้นในกรม ควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน

มาตรา ๒๕^(๒๔) ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการ งานเลขานุการ งานวิชาการ และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ และคณะกรรมการควบคุม

(๒) ดำเนินการหรือจัดให้มีระบบและกลไกเพื่อให้เกิดการเฝ้าระวัง การป้องกัน การบังคับใช้ กฎหมาย การรวบรวมพยานหลักฐานและการตรวจสอบการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้ง การประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติตามและการบังคับใช้มาตรการตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดปัญหา และ ผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจากเครื่องต็มแอลกอฮอล์

(๓) ดำเนินการหรือสนับสนุนการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนางองค์ความรู้เกี่ยวกับการควบคุม เครื่องต็มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องต็มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการ บริโภคเครื่องต็มแอลกอฮอล์ รวมทั้งดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน และ มาตรการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมเพื่อ พิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์ การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติด

^(๒๒) มาตรา ๒๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๒๓) มาตรา ๒๒/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๒๔) มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องต็มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

เครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งให้สามารถสร้างความตระหนักถึงโทษพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับประชาชนเพื่อลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) ประสานงานและร่วมมือกับคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๖) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๗) เสนอต่ออธิบดีเพื่อจัดให้มีอาสาสมัครในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อช่วยเหลือหรือสนับสนุนงานด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องเป็นไปตามคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดตามมาตรา ๑๖ (๑๒)

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

หมวด ๔

การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๖^(๒๕) ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๓)^(๒๖) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร หรือบริเวณที่จัดไว้เพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

(๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๖) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๗) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(๘)^(๒๗) สถานที่อื่นที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

(๒๕) มาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒๖) มาตรา ๒๗ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒๗) มาตรา ๒๗ (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๒๘^(๒๘) ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิตผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

มาตรา ๒๙^(๒๙) ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) บุคคลที่มีอาการมึนเมา

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อหรือผู้รับการให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แจ้งให้บุคคลดังกล่าวแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่ทางราชการออกให้ซึ่งแสดงอายุของบุคคลนั้นก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) ให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พิจารณาตรวจสอบอาการมึนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็นและสมควรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุเกี่ยวเนื่องโดยตรงที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ผู้นั้นกระทำความผิดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑)^(๓๐) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ ยกเว้นเครื่องขายอัตโนมัติที่ยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

(๒) การเร่ขาย

(๓) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

(๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำเข้าหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

(๕) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อม

(๖) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา

^(๒๘) มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๒๙) มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๓๐) มาตรา ๓๐ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

(๓)^(๓๑) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล สโมสร การจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือบริเวณที่จัดไว้เพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

(๔)^(๓๒) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนด้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๕) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(๗)^(๓๓) สถานที่อื่นที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒^(๓๔) ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสถานที่หรือบริเวณที่จัดบริการเพื่อให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ในการค้า ในเวลาที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามมาตรา ๒๘ ทั้งนี้ คณะกรรมการควบคุมจะประกาศกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นก็ได้

หมวด ๔/๑

การโฆษณา^(๓๕)

มาตรา ๓๒/๑^(๓๖) ห้ามผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ หรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

มาตรา ๓๒/๒^(๓๗) ห้ามผู้ใดใช้ชื่อเสียงเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตนสื่อสารข้อมูลต่อสาธารณชนโดยการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมุ่งหมายชักจูงใจให้ผู้อื่นบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่เป็นการสื่อสารทางวิชาการให้แก่สมาชิกในวงจำกัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

มาตรา ๓๒/๓^(๓๘) ห้ามผู้ใดโฆษณาผลิตภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือสิ่งนั้น หรือโฆษณาโดยการนำเอาชื่อ เครื่องหมาย

(๓๑) มาตรา ๓๑ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓๒) มาตรา ๓๑ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓๓) มาตรา ๓๑ (๗) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓๔) มาตรา ๓๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓๕) หมวด ๔ การโฆษณา มาตรา ๓๒/๑ ถึงมาตรา ๓๒/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓๖) มาตรา ๓๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓๗) มาตรา ๓๒/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓๘) มาตรา ๓๒/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

หรือสัญลักษณ์ของเครื่องตีแอลกอฮอล์มาติด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือสิ่งนั้น ทั้งนี้ ในลักษณะที่อาจทำให้เข้าใจได้ว่าหมายความว่าความถึงการโฆษณาเครื่องตีแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๒/๔^(๓๙) ห้ามผู้ใดให้การสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสังคมหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ แก่บุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน ในลักษณะที่ส่งเสริมการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

มาตรา ๓๒/๕^(๔๐) ห้ามผู้ใดเผยแพร่กิจกรรมหรือข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมอันมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒/๔

หมวด ๕

การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีแอลกอฮอล์ หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์^(๔๑)

มาตรา ๓๓^(๔๒) ผู้ติดเครื่องตีแอลกอฮอล์ ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ ญาติ หรือผู้ให้การดูแลผู้ติดเครื่องตีแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรและมีวัตถุประสงค์ด้านสุขภาพหรือสาธารณสุข หรือสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชน อาจขอรับการส่งเสริมหรือสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์จากสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

มาตรา ๓๓/๑^(๔๓) เมื่อสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดได้รับคำขอรับการส่งเสริมหรือสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ตามมาตรา ๓๓ ให้สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดดำเนินการตามคำขอหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามคำขอดังกล่าว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงสาธารณสุข กรมบัญชีกลาง สำนักงานประกันสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษา ฟื้นฟู หรือสร้างเสริมสุขภาพ ดำเนินการตามคำขอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของแต่ละหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๓/๒^(๔๔) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ คณะกรรมการควบคุมอาจเสนอคณะรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

^(๓๙) มาตรา ๓๒/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๔๐) มาตรา ๓๒/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๔๑) หมวด ๕ การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ มาตรา ๓๓ ถึงมาตรา ๓๓/๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๔๒) มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๔๓) มาตรา ๓๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๔๔) มาตรา ๓๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑) สนับสนุนงบประมาณหรือจัดหาแหล่งเงินที่เหมาะสมและจำเป็น รวมถึงให้การสนับสนุนด้านอื่นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๔^(๔๕) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่เก็บเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่หรือบริเวณที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสถานที่หรือบริเวณที่จัดบริการเพื่อให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามมาตราดังกล่าว

(๓) เรียกหรือขอข้อมูลประจำตัวประชาชนหรือเอกสารอื่นใด ซึ่งระบุชื่อที่อยู่ และปรากฏรูปถ่ายของผู้ถือบัตรเพื่อบันทึกข้อมูล ในกรณีที่มีการกระทำความผิดหรือกรณีที่มีหลักฐานตามสมควรว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ตรวจสอบหรือรวบรวมพยานหลักฐานหรือวัตถุอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี

(๕) ยึดหรืออายัดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

(๖) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๗) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดระงับหรือแก้ไขการกระทำนั้น ซึ่งรวมถึงการสั่งให้ระงับการเผยแพร่สื่อโฆษณา

(๘) สั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการซึ่งใช้กระทำความผิด หรือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดำเนินการสั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการซึ่งใช้กระทำความผิดหรือดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือกฎหมายอื่นให้อำนาจไว้โดยเฉพาะ

(๙) แจ้งให้ผู้ออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตผลิตสุรา ใบอนุญาตขายสุรา หรือใบอนุญาตนำสุราเข้ามาขายในราชอาณาจักร

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

^(๔๕) มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖^(๔๖) เมื่อพบการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นความผิดฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตักเตือนผู้กระทำความผิดเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสั่งให้ระงับหรือแก้ไขการกระทำนั้นซึ่งรวมถึงการสั่งให้ระงับการเผยแพร่สื่อโฆษณาก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

หากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตักเตือนหรือสั่งระงับหรือให้แก้ไขการกระทำตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ผู้กระทำความผิดไม่ดำเนินการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖/๑^(๔๗) นอกจากการดำเนินการตามมาตรา ๓๖ แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการซึ่งใช้กระทำความผิด เป็นระยะเวลาครั้งละไม่เกินหนึ่งปี หรือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องพิจารณาสั่งปิดสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการซึ่งใช้กระทำความผิดหรือดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือกฎหมายอื่นให้อำนาจไว้โดยเฉพาะ

(๒) กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอน ใบอนุญาตผลิตสุรา ใบอนุญาตขายสุรา หรือใบอนุญาตนำสุราเข้ามาขายในราชอาณาจักรแล้วแต่กรณี

การสั่งปิดหรือการแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖/๑

มาตรการปรับเป็นพินัย^(๔๘)

มาตรา ๓๗/๑^(๔๙) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๗/๒^(๕๐) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ (๖) โดยไม่มีเหตุอันสมควร มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท

^(๔๖) มาตรา ๓๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๔๗) มาตรา ๓๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๔๘) หมวด ๖/๑ มาตรการปรับเป็นพินัย มาตรา ๓๗/๑ และมาตรา ๓๗/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๔๙) มาตรา ๓๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

^(๕๐) มาตรา ๓๗/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐^(๕๑) ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่ผู้นั้นได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๙ วรรคสองแล้ว

มาตรา ๔๐/๑^(๕๒) ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓^(๕๓) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒/๑ หรือมาตรา ๓๒/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๓/๑^(๕๔) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๔ หรือมาตรา ๓๒/๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๒/๔ หรือมาตรา ๓๒/๕ เป็นการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๔^(๕๕) ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๕๑) มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๕๒) มาตรา ๔๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๕๓) มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๕๔) มาตรา ๔๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๕๕) มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ หรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการควบคุมหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุและอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศสมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘^(๕๖)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

(๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะข้อ ๖

มาตรา ๔๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคและอธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) (๖) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๕๖) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๒ / ตอนที่ ๕๗ ก / ๙ กันยายน ๒๕๖๘

ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์หนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์จังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์จังหวัดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ บรรดาใบอนุญาตให้จำหน่ายสุรานอกเวลาที่กำหนดที่ออกให้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้น ๆ จะสิ้นอายุ เว้นแต่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ดำเนินการออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทนิยาม บทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานและอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา การส่งเสริมและสนับสนุนการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์หรือผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลาห้ามบริโภคเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณที่ขายเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ หรือสถานที่หรือบริเวณที่จัดบริการเพื่อให้มีการบริโภคเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และบทกำหนดโทษเพื่อให้มาตรการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์มีความครบถ้วนและเป็นเอกภาพ ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้